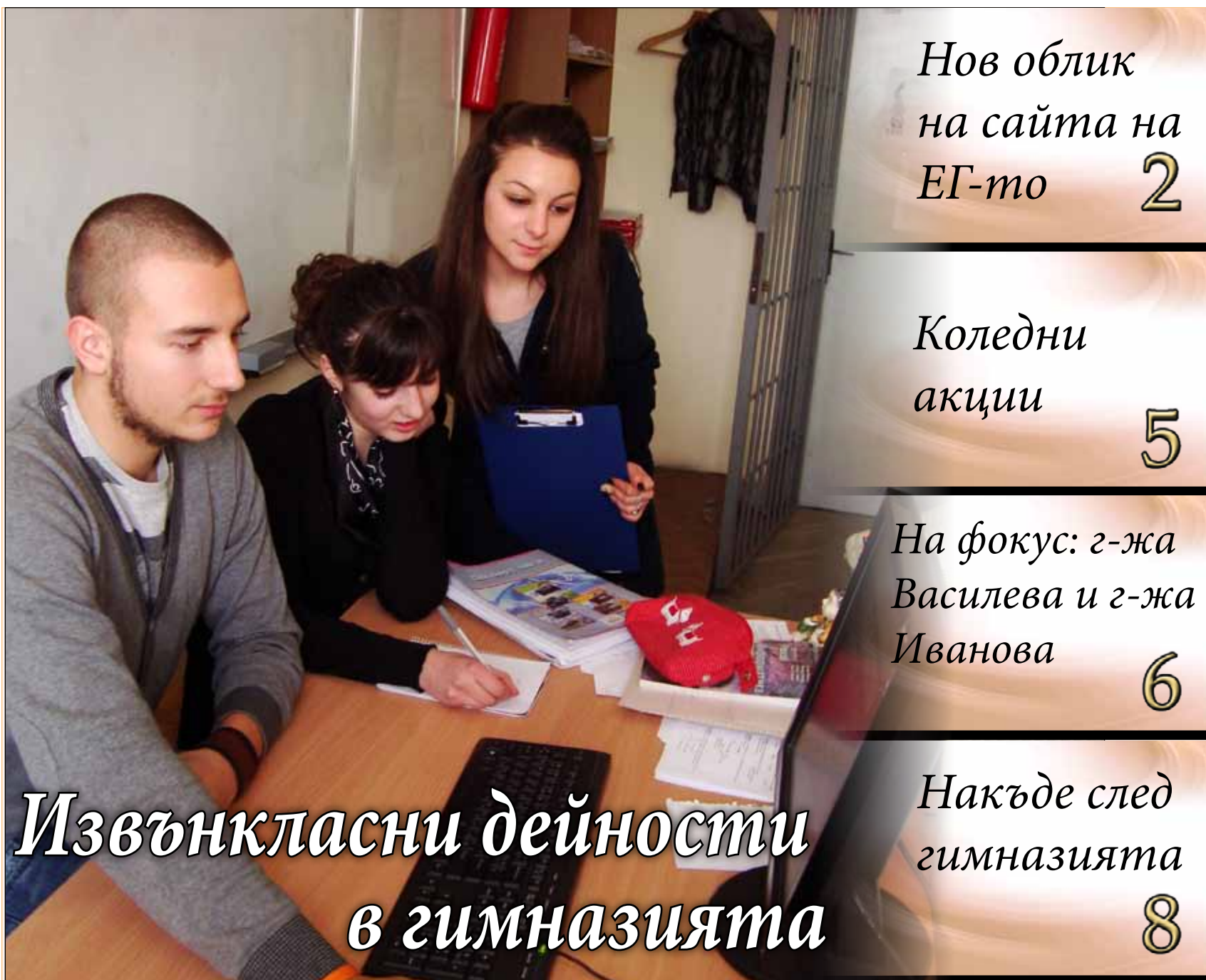

DS Делта Те

Нов облик
на сайта на
ЕГ-то 2

Коледни
акции 5

На фокус: г-жа
Василева и г-жа
Иванова 6

Накъде след
гимназията 8

Извънкласни дейности в гимназията

Посрещането на 2012 година беше съпътствано от въвеждането на клубове по интереси в ЕГ „Пловдив”. От февруари всеки ученик, записал се в един от тези клубове, ще има възможността да присъства на обучителни програми и семинари, добивайки повече знания в сферата, която го вълнува. Какво точно представляват клубовете по интереси и каква е тяхната насоченост?

Клубовете по интереси са вид извънкласна дейност, чиито цели са акцентирани върху идеята ученици да бъдат запознати с основите на даден вид изкуство, професия или умения, които да им бъдат полезни в различни обществени сфери. Клубовете могат да бъдат разглеждани

като добър начин за кариерно ориентиране, тъй като дават възможността на учениците да се запознаят отблизо с основите на бизнеса, журналистиката, актьорското майсторство и уеб-дизайна. Спортните натуре, интересувани се от танци, също няма да останат оцетени, имайки предвид факта, че програмата предлага обучение на мажоретки и присъединяване към „Cross fit”- клуб, засягащ различни спортове и здравословното хранене като важна част от ежедневието ни.

Несъмнено извънкласните дейности ще бъдат ползотворни за възпитаниците на гимназията и ще им помогнат по-лесно да изберат пътя

на бъдещото си развитие. Клубовете са едно наистина добро доказателство, че човек може да съчетае полезното с приятното и интересното, стига да има желанието и мотивацията да отдели от времето си и да обогати знанията и общата си култура по начин, ефективен за изграждането на един човек като личност в съвременното общество. Не можем и да пропуснем да отбележим основната роля на г-жа Крушкова - кампанията за записване мина под нейната активна работа с учениците, както и помощта на Ученическия парламент, който помогна при разпространяването на информацията през ваканцията.

2011

INTERNATIONAL YEAR OF CHEMISTRY

моя милост) се оказахме опръскани от глава до пети.

В крайна сметка всичко мина добре и денят определено се запомни като единствен по рода си (поне засега). Нека се надяваме да има все повече причини да има подобни експериментални дни, независимо дали са свързани с химия, биология, физика или който и да било друг предмет, за да може нагледно да се види, че **науката не е само сухи думи на бели страници**, а нещо, което си има свой собствен чар и което може да накара дори тези,

14-ти декември беше несъмнено ден, наситен с изключително интересни събития. 2011 година, всепризната за международна година на химията, също така е 100-годишнината от спечелването на Нобелова награда от Мария Кюри за откриването на елементите радий и полоний и за цялостния принос за науката.

Неслучайно на 14-ти декември изпарения с непознат произход се носеха по коридорите и всички прозорци бяха широко отворени, защото в нашето училище това беше денят, избран за честването на събитието. Имаше 2 групи от ученици, съответно на втория и третия етаж, които всяко междучасие демонстрираха различни и все интересни опити (кой каквото и да твърди, има си причина в това едни и същи хора да се връщат всяко междучасие да гледат отново). Може би най-популярният от тези експерименти си остана т.нар. „слонска паста“, но горенето на водородна пена, вулканът и светкавиците също не отстъпваха – особено последният опит заслепи голяма част от учениците, защото който чуеше за него, се появяваше да гледа. Друг интересен опит беше този с пламъковото оцветяване. Като цяло, дългата подготовка на деветокласниците и единадесетокласниците си заслужаваше, дори и да поизразходихме значително запасите на вещества в хранилището по химия, въпреки че, нека бъдем откровени, и гафове не липсваха, като прекалено бурната реакция на калиев перманганат с кислородна вода. Като резултат, поне двама от химиците (момичето, което правеше опита, и

които не я харесват по принцип, да проявят интерес, когато видят, че нещата, за които се учи, наистина се случват.

Текст: Джани Ердич, Иван Атанасов 11-д

Снимки: Светлана Панова, 11-г

Уеб-страница на гимназията

Припомняме, че миналата година училищното настоятелство обяви конкурс за проект за интернет страница на гимназията. В състезанието можеше да се включи всеки ученик и като резултат се получи над 20 проекта. Двамата победители са вече ясни - Памела Кузева от 11-б клас (проекта горе) и Георги Каранев от 11-в клас (долу). Сега те очакват своята i-награда, а от тях се очаква да сътрудничат при изработката на страницата. Наградите бяха осигурени от PELSA - Пловдив.

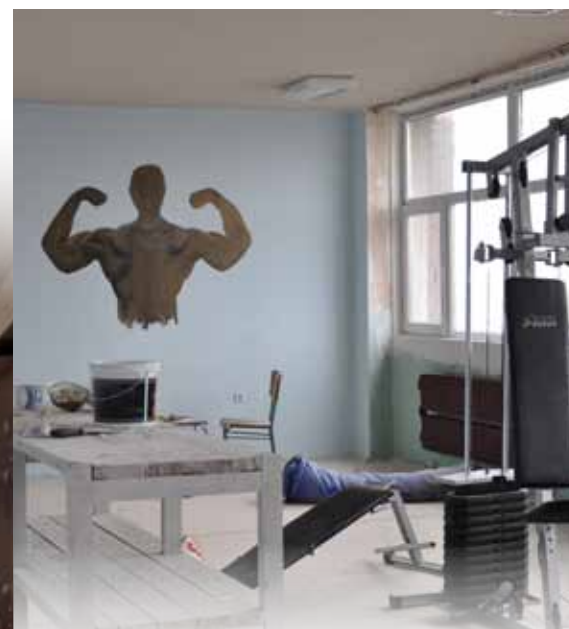
Фоторепортерът ни Елена Сариева събра в един снимков репортаж основните строителни направления около и в гимназията.

ПУ строи с впечатляваща скорост своята спортна зала срещу сградата на гимназията. Тя ще служи за провеждане както на спортни, така и на културни мероприятия. Обектът по план трябва да бъде открит до края на учебната година.

Като следствие от ремонтите извършени през зимната ваканция вече се сдобихме с обособен кѳт за хранене, а скоро може да очакваме и мултимедийна зала. Основната разлика от миналата година обаче май се крие зад вратата на учителската стая.

Момчетата от второ общезитие са поели инициативата да обособят фитнес в сградата. В процеса на изпълнение на поставената от самите тях задача, те влязоха в ролята на строителни или по-скоро на довършителни работници и грабнаха четките и боите.

www.ivia.us

Ивия®

Пловдив,
ул. Иван Вазов 24,
GSM: 0878467350

Експресни поръчки

**ВИП колекция
с обслужване за ВИП клиенти**

**Над 160 модела абитуриентски
и вечерни тоалети
от 89 лв.**

Талон за намаление

10% за абитуриенти

**20% за ушиване по модел на клиента
със собствени материали.**

Ученически парламент

Раздрусай преди употреба!

Няма как поне веднъж погледът ви да не е попадал върху поредното съобщение за събрание на УП из коридорите на училище. Предполага се, че всички сме запознати както с работата, така и с функциите му, а дори някои сме представители на класовете си там. Това обаче е само предположение...

Нека си признаем, че общото впечатление е, че УП е чисто и просто загуба на време и вместо приоритет, да бъдеш част от него, се приема за наказание. Това, естествено, се отнася за тези, които знаят за съществуването му. А какво остава за останалите?

И така на въпроса "Какво прави УП", отговорът "УП не прави нищо" не е тайна за никого. Докога обаче ще продължи да се случва всичко това не е съвсем ясно поради факта, че зависи от мен и от теб.

От това да се вземем в ръце и да избягаме от вакуума, в който сами се затваряме. Да престанем да искаме, без да даваме, или пък да очакваме някой да влезе в ролята на Супермен. Затова:

Раздрусай чувството си за отговорност и самоинициатива!

Действително положението не е "розово"...но е доста глупаво да възлагаме надежди на 10 или 20 човека, за по-голямата част от които събранията представляват един присъствен лист и 50 минути, изтърпявани насилствено. От ситуацията обаче губим само ние. Унесени в приказки, за това кое е наше право и кое - задължение, пропускаме факта, че УП може да се окаже много по-способен, стига само да поискаме. Той може да се превърне в средство за нас -

учениците, да изкажем мнение и гаранция, да бъдем чути. Мястото, на което бихме могли да даваме идеи и да критикуваме. Или поне, според мен, такъв е бил първоначалният замисъл (дано не се заблуждавам).

Не искам да звучи превзето и клиширано или пък сякаш приемам нещата прекалено насериозно. Не искам и с казаното дотук да ви залъгвам, че УП има неограничени възможности. Това не е и апел към всички, а само към онези, на които наистина им пука.

Край на общите приказки...стигаме до сентенцията: или приемете нещата такива, каквито са (незадоволителни), и спрете да намирате недостатъци в труда на останалите, или направете нещо, така че да стане ясно кои сте вие и за какво се борите.

Елена Дикова, Председател на УП.

И сега към благотворителните дейности от декември месец, които внасят лъч надежда в иначе тъжната ситуация - главно поради негативното отношение и ниската заинтересованост. Но да се върнем на добрите неща. :) Както повечето от вас знаят, на 17.12.2011г. в Инфи се проведе **благотворително коледно парти**, а в последната седмица преди ваканцията в училище имаше **коледен базар**. Общо събраното е над 500лв., като сумата, макар и скромна, е отчетена при г-жа Крушкова и парите ще бъдат дарени през месец януари от името на учениците на ЕГ-то за две каузи - детски дом в града и лечението на 5-годишната Наталия, болна от мултикистична енцефалопатия, епилепсия - синдром на Уест и ДЦП - квадрипареза. Ние - управителният съвет на УП - бихме желали да изразим благодарността си към всички, които взеха инициативата присърце и се ангажираха с базара, продаването на билети и цялостната организация през тези седмици, а също така и на всички останали наши съученици, които подпомогнаха каузата с „излапването“ на някоя коледна сладка или закупуването на някоя картичка, а защо не и по повече от една. **Браво, така трябва да се развиваме!** Радваме се, че най-после се свърши някаква работа, но трябва да има по-голяма активност сред всички. Като начало на „възраждането“ на УП е окей, но да не забравяме, че нещата могат да са много по-добре, ако всеки от нас се отнася малко по-сериозно към Парламента. Никой няма да ви изключи от училище или да ви пише неизвинени отсъствия, ако по уважителни причини не присъствате на събрание, но Парламентът, училището, и **най-вече ние - учениците** - ще спечелим много, ако поне веднъж изразите своята гледна точка по даден проблем. В края на годината най-активните (без ограничение в бройката) участници в УП получават сертификат за извънучилищна дейност, който е изключително полезен при кандидатстване в чужбина. За повече информация посетете групата ни във Facebook - "Ученически парламент към ЕГ „Пловдив“ и се запознайте с Устава на УП.

Снимка: Памела Кузева, 11-б

На 19 и 20-ти декември РТРП организира благотворителен коледен базар в Mall „Пловдив“ от 11:00 до 20:00 часа. Продаваха се картички, изработени от членове на организацията, като събраната сума достигна 1600лв. Парите отиват за кампанията „Дари надежда на Наталия“, целяща да помогне на 5-годишно момиче, страдащо от детска церебрална парализа. Голям брой хора подкрепиха каузата, подтиквани от желанието да вършат добри дела по Коледа и да подарят на едно малко момиченце весело изкарване на празниците - много даряваха големи суми, без дори да искат картичка в замяна. Участващите в акцията прекараха часове в мола, давайки всичко от себе си, за да покажат на мунувачите от какво значение е каузата. Голяма част от картичките бяха изработени на 12 и 13-ти декември на събрания на организацията в бар „Mojito“, проведени специално за подготовка на базара. Екипът изразява своята благодарност към отзивчивостта на заведението. Там учениците давайки воля на въображението си, измайсториха най-разнообразни картички с коледна тематика – чудесна добавка към празничния подарък на всеки!

Стефани ТАШЕВА, 11-з

Благотворителен концерт „Дари надежда на Наталия“

Изпълнители: 100 Кила, Ангел и Моисей (Х фактор), Тодор Гаджалов (Гласът на България), Колумбиеца и Диаманте, Central side, Dr.Morales, Поднулевия и четката
Къде: дискотека Занзибар
Кога: 3. февруари (петък), от 19:00 до 22:00
Вход : 7 лв
Билети: на място, в бар Мохито или от членовете на РТРП
Организатори: People to People Smiles и Interact Plovdiv
Подробности за инициативата и концерта четете в следващия брой.

ДЕКЕМВРИЙСКАТА ПРИКАЗКА НА „ИНТЕРАКТ КЛУБ ПЛОВДИВ ФИЛИПОПОЛ“ „ПОДАЙ МИ РЪКА, И АЗ СЪМ КАТО ТЕБ – ЧОВЕК!“

Декември е най-хубавият месец на годината. Месец, в който добротата, семейната топлина и разбирателството се вплитат в едно кълбо от необятни мечти и красиви постъпки. Именно в този месец правим равностметка за изминалите дни и осъзнаваме случващото се около нас. Не е трудно да разбереш, че не би бил щастлив и пълноценен човек, ако не носиш човешкото у себе си. А да си **човек** означава преди всичко да помагаш, да бъдеш съпричастен с чуждата болка така, както се радваш, когато хората около теб са щастливи.

Месец декември беше едно предизвикателство за „Интеракт клуб Пловдив Филипопол“. Но когато **желанието, мотивацията и хуманността са водещите фактори в сърцето на един човек**, всяка трудност се превръща в приказна история с щастлив край. Така и нашият клуб успя да превърне в реалност два дългоочаквани проекта с хуманитарна насоченост.

Покрай инициативите в дома „Таню Войвода“ членовете на клуба споделиха много време и емоции с децата, което всъщност беше най-топлият подарък за тях.

„Поддай ми ръка, и аз съм като теб – човек!“ беше надсловът, под който премина един от най-успешните до момента проекти на клуба. На 18ти декември 2011 година Интеракт Филипопол завърши и отпразнува откриването на компютърна зала в дом за деца, лишени от родителски грижи, „Таню Войвода“, гр. Асеновград. Инициативата включваше оборудването с 4 компютъра и обновяването на помещението чрез боядисване и поставяне на паркет и маси. Интеракторите получиха подкрепа и от „Ротари клуб Пловдив Филипопол“. Събитието се превърна в един **невероятен ден**, наситен с много позитивни емоции, смях и грейнали от радост детски личици. Времето, прекарано с децата, беше неоспоримо доказателство, че най-важното, от което се нуждае един човек, е топлина и разбиране. Ние хората сме създадени, за да споделяме и да си помагаме. Водени от това убеждение, интеракторите реализираха проекта с цел да положат основите на **една добра среда за развитие и интеграция на децата в неравностойно положение.**

За втора поредна година клубът проведе и коледен благотворителен базар. Този път събитието се състоя в мол „Галерия“, а събраните средства бяха дарени на отделение за онкоболни деца към ВМИ. Базарът включваше ръчно изработени картички и сувенири, а настроението и коледната атмосфера бяха поддържани от дядо Коледа и неговия задружен екип. Събитието беше доказателство, че на Коледа наистина стават чудеса и все още има хора, които помагачки показват ангажираността си към обществото и неговите проблеми.

И двата проекта **вносоха положителни емоции** в клуба и засвидетелстваха убеждението, че заедно хората могат да постигнат много. А колкото до чудесата - те са истина и живеят във всеки човек, способен да дарява добро. „Интеракт Клуб Пловдив Филипопол“ благодари на всички добри хора, които подадоха ръка и се превърнаха в част от неговата незабравима декемврийската приказка!

Анелия Георгиева, 11-к/снимки: Интеракт клуб - Филипопол

2x Светла = ДОБРА КОМБИНАЦИЯ

Блиц интервю с двете едноименни преподавателки по немски език...

Светла
Василева

Роден град: Варна.
Любима книга: Langenscheidt Wörterbuch.
Любима песен: Страшно много са, не мога да ги изброя...
Любим филм: Нямам.
Девиз: Аз искам.
Хоби: Да ходя на плаж, но го практикувам само през лятото.
Зодия: Скорпион.

Светла
Иванова

Роден град: Хасково
Любима книга: „Диагностика на кармата“
Любима песен: Cosedella vita - Eros Rammazzotti
Любим филм: Гладиатор
Девиз: Забелязвай малките неща около теб, там можеш да намериш голямото щастие!
Хоби: Музика, спорт и танци
Зодия: Козирог

Кое Ви накара да започнете работа като учител?

Завършила съм немска филология в Софийския университет и за мен беше съвсем естествено да започна работа като учител, а и ми харесва тази професия. Много е готино да виждаш как учениците проговарят на немски език и после стават страшно добри.

Какво Ви привлече в немския език?

Аз имам афинитет към езиците, всички езици ми звучат много хубаво. Но на времето нямаше кой знае какъв избор.

Какви предимства Ви дава тази професия?

Как какви? Всеки ден съм сред млади хора, чувствам се на 18.

Какви качества оценявате в един ученик и какви не одобрявате?

Харесвам отворените ученици.

Как бихте описали колежката си - адашка госпожа Светла Иванова?

С нея сме заедно от много години - от една кръвна група сме.

Чувствате ли гимназията като Ваш втори дом?

Абе доста време прекарвам в гимназията, ама чак втори дом...не.

Как лично Ви повлиява работата с учениците в ЕГ-то ?

Изморително е, но съм удовлетворена.

С какво обичате да се занимавате през свободното си време?

Това го знаят всички ученици, които ме познават. Обичам да шия и плета, но и спортувам от време на време.

Разкажете ни за една незабравима история от професионалната Ви кариера?

Имам страшно много незабравими моменти с моите ученици, не мога да разкажа конкретна история.

Как обичате да се забавлявате?

Обичам да купонясвам с приятели (може и на дискотека).

Какви са Вашите изкушения?

Обувките, Бейлис-а и бадемите.

Довършете изречението: „Щастие за мен е...“

Самият живот...

Какво ще пожелаете на себе си и на учениците си за новата година?

Освен здраве, да не се ядосваме взаимно :)

Кое Ви накара да започнете работа като учител?

Доста стандартна история – обадиха ми се от училището и ме поканиха да работя тук. Аз работех във фирма и времето ми беше ужасно малко, а имах малко детенце – имах нужда и от време за него. Така приех!

Какво Ви привлече в немския език?

Имах приятелка, чиято майка беше българка, а бащата - германец. Покрай нея ми хареса немският.

Какви предимства Ви дава тази професия?

Най-голямото предимство е, че работя с тийнейджъри – това е много важно за мен. Те ме зареждат страхотно. Освен това в училище можеш да проявяваш креативност, работейки с интелигентни млади хора. Работата не е еднообразна и всеки ден може да се случи нещо ново, интересно. И не на последно място, обикновено имаме достатъчно свободно време за себе си, за семействата си – а това за мен е много важно!

Какви качества оценявате в един ученик и какви не одобрявате?

Оценявам особено желанието на учениците да участват в това, което учителите правят в училище – това е двустранен процес. Уважавам интелигентните, макар и мързеливи ученици, тяхното желание да бъдат социални и активни, а не да идват на училище само за да мине още един ден. Като цяло не харесвам ученици, които са пасивни, може би защото аз самата съм много енергична. Винаги съм казвала на тези, които проявяват неуважение към професията ни, да пороботят като учители само няколко дни и ще видят колко е „лесно“. Да не говорим за подготовката на DSD.

Как бихте описали колежката си - адашка госпожа Светла Василева?

Ох, Светланка ли? :) Ние с нея не сме само адашки, но сме много близки по душа и сърце. Не случайно и двете сме Светли – светло е около нас! :)

Чувствате ли гимназията като Ваш втори дом?

Ами да, та аз прекарвам половината от деня си в гимназията! Единствено си нямам хол в училище, та съвсем да се чувствам „у нас“.

Как лично Ви повлиява работата с учениците в ЕГ-то ?

Позитивно... обичам си учениците! Имаме си доверие, живеея с техните емоции, понякога и с техните проблеми. Обича и любовта винаги зареждат!

С какво обичате да се занимавате през свободното си време?

Ами с доста неща, но обикновено чета, уча си английски, италиански, спортувам... работя! Понякога мързелувам – 100% нищо не правя, слушам си музика само.

Разкажете ни за една незабравима история от професионалната Ви кариера?

Имам незабравима история, но предпочитам да не казвам нищо.

Как обичате да се забавлявате?

Забавлявам се като пътувам често със семейството си и приятелите през уикенда. Обичам да се срещам с приятели, ходим на бар все още, там релаксът ми е пълен, защото обичам да танцувам. Но това е ново за вас (смей се).

Какви са Вашите изкушения?

Изкушения... имам си, но ако ви ги кажа, те вече няма да са изкушения. Изкушението е нещо много интересно – хем знаеш, че не бива да го правиш, хем умираш да го направиш. Но иначе щеше да ни е много скучно, ако нямаше изкушения.

Довършете изречението: „Щастие за мен е...“

Щастие за мен е да си в пълна хармония със себе си и с хората, които обичаш!

Какво ще пожелаете на себе си и на учениците си за новата година?

Ами май ни чака доста работа. :) Да си запретнем ръкавите и да работим. И да не забравяме да се радваме на всеки нов ден!

Интервюто проведеха: Вени СТЕФАНОВА, Петър АНГОВ/ Снимки: Светлана ПАНОВА

Физика на ужасите

Първият ни час започва,
влизаме с надежда всички,
но госпожата пак се сопва
и разпитва за физички.

Ани с говора си я ядосва
и госпожата с контролно ни
заплашва,
като мъртва Ани пък се просва,
а Сашо надалеч от страх отпраща.

Заплахата си тя изпълни,
дори урока си предаде.
Времето в часа си тя запълни
и контролни ни раздаде.

Задачите ни гадни бяха,
решението никой тук не знае,
а и всички още спяха,
несправедливо май това е.

За повече от две не знаем.
По начало сме си зле
и Ани ний ругаем
щот' не знаем по-добре.

Жокер искаме от госпожата,
но нищо тя не казва,
просто стои си на дъската
и всеки я намразва.

Тръгваме към втори час,
издъни се на теста всеки,
искаме да я убие Дядо Мраз
и да ни отърве от ней навеки.

Биология при Узунов!?

Господин Узунов ни изпитва
или поне той се опитва.
Мъчението Мишо спира
и полазва господина.

Отказване той не познава,
изпитването продължава,
избира той сега със пръста,
кого да разпне пак на кръста.

Сашето изправен на дъската,
със никакви мисли в главата,
чуди се какво да каже,
та позора да замаже.

"Мишо" викаме "къде си",
всички със различни интереси.
Минути 30 има до звънеца,
а Узунов движи пак пръстеца.

Господин пита Пам за "матка",

тя седи кат' тъпа патка.
Роската ръката си усърдно вдига,
ама нищо не постига.

Минути 20 ни остават,
броим ги как минават.
Светльо питаха отново,
но не каза нищо ново.

Симо идва пак наред,
питаха го за бозайников разред.
Той стоеше и мълчеше,
а господина го следеше.

Остават 5 минутки.
Господин ни разпитва за гугудки.
Мишо с брат си се явява
и господина полудява.

И тъй свърши часа ни,
освободи ни от страха ни.
Господин двойки сто написа
и накрая усмири се.

Информатика - кога ще се свърши?

Влизаме във стаята,
в главата нямаме и капка мозък
и да изтърпим трябва ний агонията,
а за контролна нямаме и спомен
близък.

Но госпожата листовите ни раздаде,
със задачи петдесет,
проблеми много ни създаде,
няма как да не изкараш две.

Опити с подсказването правим,
да избуваме поне един напред
и път да му проправим,
поне към тройка по-напред.

Госпожата тайно ни подслушва,
като тигър или лъв,
навсякъде се тя промушва,
само, за да пийне кръв.

Всеки тук е нейна жертва,
станали сме вече слаби,
който и да атакува,
все едно преследва баби.

Освободени май сме вече,
с купища сълзи във нашите очи.
Литературата остава, о, човече,
Маринска май си ножа точи.

Литературни проблеми

О, Литературо омразна,
че госпожата за трети път изпитва,
гледам в огледало главата си празна,
щом на стария урок препитва.

Лили гледа я с почуда
и не ще да си признае,
мисли си, че май е луда
и урока си не знае.

Госпожата търси друга жертва,
поглежда всички тук наред,
Лили тя остави мъртва,

География

Танчев трима пак препитва,
мисли си, че ги изпитва,
на въпросите му отговарят
и със лекота се справят.

Тони пръв е на дъската,
не знае де са езерата,
Танчев два въпроса му зададе
и накрая картата му даде.

Господин с Филип май се пошегува,
в отговор пък той го пува,
към изпитването Танчев си се върна
и към мене погледа си свърна.

На въпросите му отговор гадая,
нямам шанс да го позная,
урока може би не съм си учил,
според други - на въпроси гадни аз съм
случил.

Танчев тайната им бързо разгада
и Ванката със Добрито заподозря.
Стоят отпред кат' две кралици,
дори поръчали са пици.

Към мен вниманието си той върна
и набързо се озърна,
за отговор си мисля аз безкрайно,

а пък Сами ми подсказва тайно.

И после идва той наред,
стойки тъпо най-отпред.
Въпроса май че не разбира
или просто мозъкът му спира.

Пита го отново господина,
отговор в главата ми напира,
но не искам аз да му подсказвам,
за глупостта му го наказвам.

Изпитването за сега свърши се,
шестици на останалите им написа.
На мене писа само тройка,
въпреки че бях за чиста двойка.

Танчев урока си предаде
и задача ни зададе.
Страх голям мен ме обзема,
щом не съм и чувал за проблема.

И писменото ни дори събира,
всички той стресира.
Вени май че ще заплаче
и нервно тъй си крачи.

Край на втория ни час,
аз изнесох се завчас.
Деня ни тръгна толкоз зле,
следва биология, братле.

Психология – Как ли пък не

Отчаяни сме вече
и психологията приближава,
личи си от далече,
само надеждата остава.

Часа сега започва,
госпожата влиза пак сърдита
и силата ни тя източва,
със контролна страховита.

За щастие, на двама-трима тя събра,
но на останалите двойки писа.
Четирима тя отбра
и със изпитване ги слиса.

Ако мислиш ти,
че трудното е вече минало,
помисли си пак, дори
ужасното не ний споминало.

Първият е вашият поет,
мислейки, че може да се справи,
но чуди се от 'де въпросът му е взет

и как със него да борави.
Вени беше втора,
запитана със същия въпрос.
Тя припада от умора
и се прави тук на албинос.

Вики трета е изправена
и всички ний се молим със надежда,
но я питат пък за точка позабравена,
също май за двойка е, изглежда.

Госпожата ни поглежда злобно,
последен за изпитването търси
и Сашо тя разпитва най-подробно,
а той пък само глупости изтърси.

И звънеца чакаме си ние,
че започваме урок да вземаме.
Издаваме във безсъзнание
и нищо повече не възприемаме.

И звънеца тъй очакван,
освободи ни най-накрая,
но крайт бе много неочакван,
сега домашни трябва да изтрая!

кой ще бъде пак разпет.
Ванката е вторият изпитан,
мисли, че урока си той знае,
в стиховете си го впитам,
защото само си гадае.

Госпожата за поети мъртви ни запитва.
Мисълта ни веднага потече,
иска тя да ни изпитва,
а ума ни в отговор засече.

Аз съм третия изпитан,
щот' ме хвана госпожата,
със въпроси гадни съм запитан.
Не съм и чел книжата.

И тръгвам аз през редче да римувам,
а госпожата пада си от смях,
почвам пак да се срамувам
и да отговор аз не съумям.

Маринска двойки пак си иска
и Сашето тя вдигна,
на глупостта му се изкиска,
понеже и намигна.

Денят ни гаден свършва,
но края е далече.
Духа задружен скършва
и всяка мисъл ни извлече.

студенти университетът предлага културна програма, включваща мероприятия, които целят да запознаят новодошлите с културата и историята на Берлин и Бранденбург. Базирано в квартал Далем, висшето учебно заведение предлага повече от 100 студийни предмета, разделени в 12 факултета, занимаващи се с природни, социални и духовни науки, право, икономика и медицина. Университетът е съставен от 230 сгради, разположени в радиус от 1,5 км. и се намира на 15 минути с автобус от центъра на града. За да улесни следването на студентите, университетът разполага и с 49 библиотеки като броят на книгите надхвърля 8,5 млн. Престижното висше учебно заведение толерира особено много проучването, доказателство за което са трите института към него, а именно Джон Ф. Кенеди, Институт за Латинска Америка и Институт за Източна Европа. Свободният Университет Берлин работи съвместно и с други елитни немски висши учебни заведения като например мюнхенския Лудвиг Максимилиан, както и с повече от 300 чуждестранни университети от всички континенти. Сред най-известните от тях са Университет Принстън, Станфордски Университет и

Чикагски Университет. Структурата на следването в Свободния университет е следната: 6 семестъра или 3 години за завършване на степен бакалавър и още две години за магистърска диплома. Кандидатването за университета от чужбина се извършва чрез

попълване на бланка в сайта му (за зимен семестър срокът е от края на май до 15. юли), а след приемане е нужно записване на място. При кандидатстване е нужно да се изпратят документи включващи диплома за завършено средно образование и доказателство за владеене на немски език (диплома за взет DSD изпит, TestDAF или др.). Семестриалната такса, която събира Свободният Университет Берлин, е в размер на 250 Евро, с което е една от най-ниските в Европа. В нея е включен и семестриален билет за използване на градския транспорт не само в Берлин, а и в цял Бранденбург. Много чуждестранни студенти, обучаващи се в Свободния университет, споделят, че нямат финансови затруднения и възможностите за работа по време на следването са много. Според техни изчисления общите разходи за живот в града не надхвърлят 600-700 Евро месечно.

Свободният университет в Берлин се очертава като един от най-бързо развиващите се и най-престижни висши учебни заведения в Европа.

Диана Шепкова, 12 -в

„Истина, справедливост, свобода“ – дори мотото на един от най-елитните немски университети залага целите, които са си поставили групите от студенти, доценти и професори, изграждайки през недалечната 1948 първия берлински университет в западната част на града. Оттам идва и името на учебното заведение, успяло за кратко време да се нареди на някои от водещите позиции в класациите на университети не само в Германия, а и в цяла Европа. Според World University Ranking 2011/12 Свободен университет Берлин заема 151. място в света и 6. място в Бундесреспубликата, което го превръща в особено атрактивен университет за чуждестранните студенти. В момента 16% от 33-те хиляди студенти идват от чужбина, от които почти 300 са българи. С цел успешна интеграция на чуждите

В тази рубрика ще ви запознаваме с бивши ученици на гимназията, техните интересни истории, мнения, възгледи и преживявания. Несъмнено учениците има какво да научат от тях, а какво по-хубаво от това завършилите да разберат какво се случва с някогашните им съученици?

Кажете няколко думи за себе си и кога завърши.

Казвам се Татяна Александрова. Завърших Английската гимназия през 2001 с английски език. Накратко за последните 10 години завърших бакалавърска

степен в Германия, след това се преместих във Виена, Австрия, заради работата ми и сега от почти 1 година и половина съм в Лондон, където завършвам магистърска степен.

Какъв ученик беше?

Бях доста прилежна, учих доста и разбира се, че исках да имам само 6, но за съжаление не винаги се получаваше. Освен уроците обаче, кафето след училище (всеки ден), излизанията вечер (когато ми позволяваха) и купоните бяха задължителни.

Как виждаше бъдещето си през последната година в училище?

Много розово и уредено. Аз не знаех много какво да очаквам, знаех че ще отида да уча в Германия и ще се опитам да се реализирам там след като завърша. Исках да уча икономика, но честно казано нямаше никаква представа какво е това и точно в коя сфера ще искам да се развивам. Знаех, че обичам математика и числа, но не чак толкова, че да уча само математика. Нямах много дългосрочни планове и главната ми цел беше да **успя да се интегрирам в държавата** и обществото и да завърша, тъй като бях чувала много истории колко е ужасно там, колко е трудно и как хората се връщат постоянно.

Нещата равнаха ли се както очакваше и какво всъщност се случи през последните 10 години?

Честно казано нещата се развиваха много по-добре, отколкото някога съм мислила. Никога не съм очаквала че ще живея на толкова различни места, ще общувам с такива невероятни хора и ще работя в **световно известни компании**. На 18 години човек не знае много какво иска или пък какво го очаква в някоя друга страна, още повече, че аз никога преди това не бях излизала извън България. Определено **в началото беше по-трудно отколкото очаквах,**

но пък ние заминахме няколко човека в същия град, много си помагахме и беше весело. Също така не е лесно да се учи на чужд език (аз учих на английски в началото) и да си в страна, където в началото не разбираш почти нищо, защото немският, който бяхме учили в училище (и то като втори език) е различен от това как хората говорят. Радвам се, че успях да завърша доста бързо за немските стандарти (само за 4 години) и заедно с това да имам опит от 1.5 години по време на следването си. И знаех точно какво искам да работя. **Много ми помогнаха стажовете по време на следването**, защото не си губих времето да разбирам какво ми харесва и какво не след като завърша. След 4 стажа знаех много добре, че искам да се занимавам с корпоративни финанси и по този начин много целенасочено си търсих работа и също така знаех какво ме очаква като започна. Много исках да имам възможност да работя с България и затова се преместих във Виена, тъй като в Австрия фирмите работят главно с Централна и Източна Европа. Започнах в Vienna Capital Partners като финансов консултант. За 4.5 години имах възможността да работя по доста проекти, най-вече в Унгария, Хърватска и България. Започнах се с бизнес климата в страната и работих с едни от най-големите компании като БТК и Лукойл. Междувременно, тъй като се занимавах с финанси, за мен беше важно да се преместя да работя в Лондон, но реших, че преди това Магистърска степен би била добър преход и **възможност да обогатя знанията и опита си** и да се запозная с нови хора. Освен това университета, който избрах, дава директен достъп до най-добрите работодатели и в частност до големите банки, което много ми помогна при търсенето на работа.

Мислиш ли, че си се променила през тези 10 години?

Определено много съм се променила. Когато живееш далеч от семейството, **много бързо порастваш** и се научаваш да се справяш с всичко сам, независимо дали е да си изпереш или боядисаш стаята, да се преместиш в нов град и намериш жилище (или работа). Освен това съм живяла и работила в доста различни страни и с много различни хора, което ми даде доста **глобален мироглед** и начин на мислене и работа. Но въпреки всичко мисля че съм успяла да **запазя българската си същност** и да взема добрите

черти от другите нации.

Поддържаш ли още връзка със съучениците си и с учителите?

Разбира се. **Най-добрите ми приятели са от училище**. Успяхме да запазим приятелството си през годините. Макар че много от нас не живеят в България, винаги намираме начин да се виждаме поне веднъж на няколко месеца някъде из Европа. Още повече, това са прекрасни контакти и човек не трябва по никакъв начин да ги губи.

Какво би направила по-различно, ако имаше тази възможност?

Бих учила повече немски в училище. Това което не знаех, когато кандидатствах за университет, беше каква голяма роля играе името му. Макар че в Германия не е толкова силно изязено както в Англия или Щатите, добрият университет ти дава много повече възможности, когато си търсиш работа. Затова бих посъветвала хората, които заминават да учат навън да **проучат каква е репутацията на университета** и каква връзка има с работодателята. Не, че е невъзможно човек да си намери работа в голяма компания след завършването, но ако има добър университет на резюмето, възможността да те извикат на интервю е по-голяма. Това, което бих направила различно е, че бих потърсила повече информация преди да избира къде да отида да уча.

С какво се занимаваш сега?

В момента завършвам магистърска степен (Master in Business Administration MBA) в London Business School.

Какви са плановете ти за в бъдеще?

От догодина започвам работа в Bank of America Merrill Lynch, в отдела им за инвестиционно банкиране и покривам енергийния сектор. За момента смятам да остана в Лондон поне още няколко години. Относно работа бих искала за в бъдеще (след 3-4 години) да се насоча отново към Централна и Източна Европа и евентуално да се преместя в някоя от големите финансово инвеститорски фирми, които инвестират в региона.

Провел: Ивайло Писков, випуск '94

THE RETARDED POEM

Вървя си в моя шарен свят и се чувствам прекрасно,
но ти май не си наясно.
Историята ни се преплетоха, за кратко даже ми харесаха,
но уви, всичко оплеска ти.
Стария бих ще съживя и от теб далече ще се изпаря.
С Кока-кола ще се наливам и спомени ще изтривам,
даже вафличка бих яла в чест на на'ща раздяла!
И ще бъде лъжа ако обещава, че за теб черния си дроб бих дала.
Вече стана поредното сиво лице в тълпата,
но споко, 'щото аз си живея жестоко.
Без капка съжаление ще те гледам с пренебрежение,
но едва ли ще те трогна аз, 'щото си кучка от клас.
Ала истина една съществува и тя е, че за тебе не си струва,
по-добре чорапи да плета, отколкото време да хабя!
Овце, коне, глигани, шарани,
ти си по-зле от тях събрани.
И бих го написала даже на афиш:

"ТИ НИКАК НЕ МЕ КЕФИШ"

Цветомила
Нещерева, 11-б

As the end is over...

Menschen kommen und gehen. Така пишеше някъде. Нахълтват в живота ти и те белязват с истории. Печатите върху кожата ти продължават да тлеят. Срещите ти с онези, другите, траят години или само искрици време. После всички си тръгват. Остават димящите огньове сред безкрайната степ. Ти отгръщаш страници, а с пръстите си неволно придвижваш часовниковите стрелки. Всичко отминава. Но за теб е различно, защото си белязан. От животи - твои, чужди-минали през теб, а после отлетели. Някои спомени ти донасят снега, други пустинята. Разпилени мигове, които твоето "Аз" е събирало като дете сред безкрайни поля с детелини. И нищо не е случайно, и сякаш с всяко твое следващо пътуване към другия допълваш думи към самия себе си. Уж си единен, а всъщност гориш. От истории, написани върху теб - от другите. Онова, което те свързва, е вярата. В човека, който искаш да бъдеш. Може би това е причината да поемаш на път всеки следващ път, изправяйки се от дъното на собствените си сапунени мехури. Разпукваш обвивката и бавно се изпълваш с мечти. Have dreams, will travel... Срещаш хора. Някои ти подаряват още часове светлина, други ти отнемат. Но ти оставаш, следите по теб също. Търсиш себе си. Сред редовете, кръстопътищата, океаните... Тогава не си просто лист, белязан от другите, а Човек, сам пишеш история.

Цяла вечност в 7-ми клас

Ходих на уроци аз.
После даже изпити гържах -
И ето, в Английската се озобах.
За добро, за лошо ли -
не знаех, само за купони си мечтаех.
Това обаче не ми се получи,
друго нещо в живота ми се случи -
започна зорът в 8-ми клас,
ином с Немския език запознах се аз...
Грамматика и думи немски
в главичката ми празна трябваше да влезнат,
но не за малко само,
ами и да поостанат,
защото, живот и здраве, в клас 9-ти
ишли сме да учим на немски ний предмети...
Видиш ли, така и случи се
Химия, биология и история на любимия ни немски учехме...
Колко сме научили - един Господ само знае, но
за това по-добре е да си траем.
И ето вече дойде 10-ти клас
и започнах да усещам, как поосаферих се аз.
Научихме си най-сетне с другите от випуска имената,
а пък и на учителите разбрахме вече номерата...
Но те пък като видяха, че за контролни помагаме си
дружно,
да ни вгорчат живота постараха се задружно.
Съчинения, есета и изпитвания без предупреждение
станаха за нас сивото ни ежедневие...
Добре, че в класа ми има само готини, забавни хора
и в междучасията спуквахме се да се хилим - за отмора.
Хм, да, забавно беше в 10-ти клас....

Мартина Илиева, 11а

Франсоа, 9-е

Елизар Цветков - лауреатът на випуск 2011

В този брой ви срещаме с един от успешните възпитаници на гимназията – Елизар Цветков. Бронзовият медалист от Международната олимпиада по биология разказва за себе си, за мечтите и плановете си и избора да остане в България... засега. Както стана ясно още в предния брой, допълнителните групи по биология се финансират от МОН благодарение на неговото постижение.

Да започнем с въпроса: Кой е Елизар Цветков?

Обикновено момче от Пловдив, което се надява, че мечтите му ще се сбъднат, колкото и смели да са те.

Какви чувства предизвиква у теб споменът за гимназията?

Споменът е сладко-горчив, но още ми е доста раничко, за да мога да го оцена с всичките му предимства и недостатъци. Ако ме питате след година-две, нещата ще са по-ясни. :)

Какво или кой провокира интереса ти към биологията?

Честно казано - нямам си идея, а и от моята гледна точка нямам никакъв особен интерес. Стараех се да си уча по всичко, а по биология ми беше по-лесно. Нищо повече. Даже не съм чел нищо допълнително с изключение на последните месец-два преди състезанието в Китай.

В Пловдив всяка година с биология кандидатстват хиляди, но далеч не всеки може да се похвали с постижения като твоето. Какво те мотивира?

Сега, това не трябва да го чете госпожа Калева,

защото всяка година участвах в състезанията, но никога не си давах зор, нямаше смисъл. В крайна сметка печелиш дебел лист хартия, формат А4, с надпис „Грамота“. В дванадесети клас обаче всички отишли на национален кръг на състезанието се освобождават от кандидат-студентски изпит. После се оказа, че само първите 8 се освобождават, но явно е имало смисъл, иначе нямаше да се навия да участвам въобще.

Ти си доказателство, че да си възпитаник на природо-математическа гимназия не е част от задължителните условия, за да станеш лауреат на международната олимпиада по биология. Добрите преподаватели и състезателният ти дух ли изиграха водеща роля в съревнованието?

Има нещо такова. Даже от няколко вестника научих, че съм учил в пловдивската природо-математическа. Тук е моментът да благодаря на госпожа Калева за помощта, защото колкото и да можеш и да искаш да постигнеш нещо, трябва да има някой, който да те бутна нагоре.

Завоюването на бронзов медал помогна ли ти за приема в университета?

Не, даже ми попречи. В нашата мила родна страна все нещо не е както трябва. Ако си медалист от международна олимпиада се освобождаваш от кандидат-студентски изпит за същата година, но състезанието беше три дни след кандидат-студентския изпит (смее се). Получава се следната пародия: класираш се 10-ти на националното (нали помните за първите 8), влизаш в българския отбор по биология, печелиш първо място в света, от Харвард, Станфорд и Оксфорд ти се молят на колена да учиш при тях безплатно, а в родна България – догодина на кандидат-студентски изпит :) А как се озовах в МУ Пловдив е дълга история.

Участията в конкурси и олимпиади предполагат

значително по-обширни и задълбочени познания от среднотатистическите, които получаваме в училище. Усети ли ги като преимущество пред колегите ти състуденти?

Състезанията, които са в България, са изцяло върху учебния материал, но са позавъртани, за да те накарат да се замислиш върху всеки въпрос. За международното бях хванал една тухла от 1700 страници, която, ако я научиш, все едно си завършил биология в ПУ-то. Е, не можах да я прочета, но някои неща наистина са ми от полза сега.

Какви са плановете ти за бъдещо професионално развитие?

Доктор, ама какъв точно ми е мъгляво все още. Имам 6 години да реша, а още не е минал и първият семестър.

Много от бившите ти съученици продължават обучението си в чужбина и остават там. Какъв е твоят избор?

България (това за „мила родна страна“, колкото иронично, толкова и лично го казах). Все пак ми се иска някоя специализация в чужбина, но ще видим как ще тръгнат нещата. А за моите съученици - дай Боже да се върнат и да я оправим тая страна най-после.

Какво ще посъветваш нас - бъдещите кандидат-студенти?

Нещо практично: Помислете си хубаво какво ще кандидатствате, което, впрочем, вече трябва да знаете. Ако сте се спрели на нещо с икономика или психология, помислете пак. Имайте предвид, че ще работите това, което учите, а съм сигурен, че половината от вас ще запишат икономика и ако не сте наистина добри в това, трудно ще си намерите работа по професията. Лично мнение. :)

Интервюто проведе: Йоана Иванова, 12 “В”

„Вземи ме въщи“ за Бау и Мяу**Домашни любимци си търсят нов дом в мрежата**

Дом, уют, грижи, внимание, привързаност, любов... И не става въпрос само и единствено за хората. От това имат нужда и всички онези малки същества, които ние можем да приобщим към средата, която обитаваме, да направим добро, за което няма да чуем благодарност, и по-важното - да направим себе си по-добри.

Кампанията „Вземи ме въщи“ помага в намирането на нов дом на животни, предлагани за осиновяване.

Радио Magic FM с помощта на съмишленици се опитва да промени нагласата към „нежеланите“ животни, като ги извади от анонимност и им даде шанс да намерят добър и сигурен дом.

Сайтът „Без дом“ (bezdom.info) е създаден в началото на 2006 г., за да помогне на стотиците животни, които са на улицата и търсят дом, както и на хората, които се грижат за тях.

„Ние сме убедени, че най-добрият начин да няма бездомни животни е за всяко едно от тях да има топъл дом. За съжаление в повечето случаи това не е толкова лесно и затова хората, които спасяват и се грижат за пострадали животни, имат нужда от подкрепа - дори и само за да знаят, че не са сами в усилията си.“

Ето какво можете да намерите на сайта:

В раздел „Новини“ има информация за бездомните животни в София и страната.

В секцията „Полезно“ има материали за грижите за животни, които са полезни за всекиго, най-малкото за обща култура.

„Приятелите и съмишленици“ е мястото, където ще намерите линкове към сайтовете, съпричастни с каузата ни.

Раздел „Връзки“ е за препратки към неправителствени организации, които работят за намиране на решение на проблема с бездомните кучета. Там ще намерите и линкове към други интернет сайтове с информация за този проблем.

ВАЖНО! „Без дом“ не е пазар за животни, където ще намерите изгодни оферти и промоции! Целта на сайта е да помогне на животните без постоянен дом и да запознае максимален брой хора с това, което се случва с бездомните животни в България. Тук надали ще намерите домашен любимец от иначе скъпа порода и с родословие. Ако има такива, то те поради една или друга причина имат нужда от по-специални грижи, които настоящите им собственици не могат да осигурят.

Йоана Иванова, 12-в

Само за хейтъри: 5 причини да не ходиш на лятно училище

1. Ти английския си го знаеш и без това.

Нали учиш език в училище! За какво ти е тогава да ходиш през девет земи в десета, за да използваш знанията си за истинско общуване извън класната стая. Това си е пълна загуба на време!

2. Тестовете? Рано е да мисля за тях.

Летните езикови училища предлагат сериозна подготовка за езиковите тестове. Ти обаче не виждаш смисъл да си даваш зор точно сега. Ще започнеш да се притесняваш чаааааааак, като наближи крайната дата на принципа „никога не прави днес онова, което можеш да отложиш за утре“.

3. Ще мислиш за университета, като му дойде времето

Важно било да се подготвиш за университета предварително. Глупости! Ти предпочиташ да се гмурнеш съвсем неподготвен в студентското битие и да разчиташ само на интуицията си, когато ще ти се наложи да подготвяш курсови работи, да правиш есета, да управляваш времето си, да се справяш в тонове библиографии и да носиш отговорност за себе си.

4. Нови приятели? Ама за какво са ти!

Няма никакъв смисъл да си правиш труда да се сприятеляваш с хора, които живеят в далечни градове и още по-далечни страни. И да рискуваш след това да те поканят на гости например в Япония! Така или иначе приятелите, които имаш във Facebook, са ти напълно достатъчни.

5. Компютърните игри са най-доброто забавление

Ветроходство, сърфинг, езда, екскурзии и подобни простотии! Защо да се подлагаш на риска да поживееш здравословно, като можеш цяло лято да не мръднеш от компютъра. Мързелът е мъдър съветник. Както сам виждаш, лятното училище би могло да се окаже едно преживяване, което ще ти даде нови знания, умения и ще разшири хоризонтите пред теб. Ама на кого му пука за всичко това?

РАЗВЪРЖИ ЕЗИКА

ЕЗИКОВИ ВАКАЦИИ В ЧУЖБИНА

Само за фенове: Те искат пак да заминат. Виж защо!

Бях едва на 11 години, когато за пръв път пътувах с Интеграл. Тръгнах от летище София уплашена, притеснена и изпълнена със съмнения, а се върнах щастлива, убедена в собствените си възможности и готова да преследвам мечтите си. През моя престой нямаше нито един българин и бивайки принудена да говоря само на английски, **за няколко седмици нивото на езика ми се покачи драстично** и то без никакви усилия. Учебните занятия са атрактивно организирани под формата на игри, разнообразени от пътувания, спорт, пиеси, дискотеки и какво ли още не. Многонационалността допринася за необичайния характер на преживяването, а някои от приятелствата, които създадох там, съществуват и до днес! Горещо препоръчвам на всеки, който търси нещо различно, уникално и незабравимо.

Салина Димитрова, 11-в

Още с пристигането на летището в Лондон разбрах, че едно голямо приключение е на път да започне. Кеймбридж ме спечели с това, че е място, където навсякъде се усеща типичната английска атмосфера и можеш да се доближиш и да опознаеш културата на този народ. Още първия ден срещнах много нови хора от различни държави и ми беше интересно да ги опозная. През следващите две седмици не само подобрих значително английския си, но и **създадох трайни приятелства**. Съчетавахме ползното с приятното, изучавахме езика по интересен начин и успях да разширя хоризонта си и начина, по който гледам на света. След толкова незабравими спомени нямам търпение следващото лято да дойде!

Виктория Щерева, 11-е

Това беше първото ми самостоятелно пътуване в чужбина и бих казал, че освен полезен опит, беше и едно от най-запомнящите се приключения от изминалата година. Факт е, че се изкачих с цяло едно ниво в обучението си по немски език, но по-важното е, че създадох приятелства с хора от целия свят и още поддържахме връзка. Времето, което прекарах там, беше изпълнено с много разнообразни дейности и незабравими моменти. Имах възможността **да се забавлявам така, както никога досега**. Тази ваканция ми доказа, че приятните моменти и развлеченията могат да бъдат умело съчетани с ефективно обучение. Несъмнено светогледът на човек се обогатява и с нетърпение очаквам следващото вълнуващо преживяване.

Петър Ангов, 11-к

Интеграл® те ви познаваме

Пловдив, ул. Граф Игнатиев 1, тел: 032/ 62 47 75 www.integral.bg

Скъпи читатели,
За никого не е тайна, че в гимназията ни е пълно с талантливи хора и ние от екипа на “Делта Те” решихме, че ще бъде добра идея да изкараме талантите на показ - за какво са дарбите на хората, ако не за да бъдат показани на другите? “Талантите на ЕГ “Пловдив” е нова рубрика в училищния вестник, в която във всеки брой ще ви запознаваме отблизо с тях.

Днес имаме удоволствието да ви представим Васил Григоров от 12ти “А” клас, който от малък се занимава със свирене на пиано и китара.

Какъв е талантът ти и как започна всичко?

От много малки с брат ми започнахме да се занимаваме с музика. Първо започнахме да пеем в хора на малките момчета на Пловдив, след това започнахме да свирим на пиано, да учим солфеж, а в първи клас влезнахме в музикална паралелка и така започна всичко.

Опиши себе си с едно изречение.

Ако изречението е безглаголно – Васил Кирилов Григоров.

Любим цитат/мото/девиз?

Понеже, без да се гордея с това, понякога съм мързелив, мисля, че следният девиз е много подходящ:

Не оставяй днешкашната работа за утре.

От колко време се занимаваш със свирене и как ти влияе музиката?

Ами както казах - от предучилищна, но на китара започнах да свиря когато влезнах в гимназията. Мисля, че ако дойдете на наш концерт, ще видите от близо как ми влияе музиката.

Какво/кой те вдъхновява?

Трудно е да определя, всичко става толкова спонтанно.

Любима група/изпълнител?

Никога не съм се ограничавал с 1 група или изпълнител, но може би *Story of the Year* показват на другите приятелчета какво значи да експлодираш на сцената.

Акустична или електрическа?

И двете си имат чар, всичко е до нагласа и настроение.

Как се казва групата ви и как се сформира?

Решихме да я кръстим *Summer Rain*, сформирахме я с брат ми и горе-долу три години вече пишем музика и свирим наляво-надясно.

Какви са посланията в песните ви и към кого са насочени?

Песните са насочени най-вече към нашите набори. Пеем за нещата, които са типични за възрастта ни – любов, партита, приятелство и такива неща.

Колко често и къде имате изяви? Къде можем да ви чуем?

Можете да ни чуete съвсем спокойно в пловдивските рок клубове, но за момента сме се съсредоточили в популяризирането на най-новия ни сингъл – *72 Last Wishes* - в интернет

пространството, а и работим по втория ни албум, чието име за сега остава в тайна.

Как пишете музиката? Може ли всеки да го направи?

Всеки ли може да рисува? Не мисля... Е, но не е лошо да пробваш. Все пак проба – грешка... или пък не...?

Какви трудности срещнахте и как ги преодоляхте?

Не знам (*сmee се*). Ако ги помнех едва ли още щях да свиря... Общо взето, животът представлява трудности, въпросът е да съумяваш да ги пребориш.

Занимаваш ли се с нещо встрани от групата – други хобита, таланти или интереси?

I <3 МАТЕМАТИКА !!! :*

Какви са плановете ти за бъдещето на групата?

Планът е много семпъл. Всички хора ни гледат клипа, след това всички хора го споделят във Facebook и като за финал правим едно много мощно концертче и после... ако не са ме изгонили от групата дотогава, ще видим.

За какво мечтаеш?

За какво ли не...

Сега имаш възможността да кажеш или пожелаеш нещо на цялата гимназия. Какво ще бъде то?

Сега ако бях момиче толкова много работи щях да пожелаая, щях да започна да обяснявам за забравените моменти в даскало, колко са кратки 5-те години в гимназията и така нататък, но за по-кратко пожелавам на всички да намерят цел в живота и да се борят да я постигнат, а онова за *хувабите моменти през 5-те години в гимназията*, наистина си е върно.

Интервюто проведе: Георги Карапеев, 12-в

Кадри от последния видеоклип на Summer Rain - 72 Last Wishes.

ФОТОКОНКУРС

ДЗЪН, ДЗЪН - ЯКО Е НАВЪН

Несъмнено този фотоконкурс беше най-успешният досега, като в него участваха над 20 снимки. След открито гласуване на страницата ни във facebook, следните три снимки се оформиха като фаворити. Благодарим на всички участници - наистина имаше много добри предложения. Тези и всички останали снимки, които участваха в гласуването, може да видите онлайн на страницата ни. Там ще намерите още информация за следващия фотоконкурс, така както и за победителите от другите ни игри и датите на

Деница Ковачева, 8-в

Мария Гъркова, 9-ж

Станимир Стоев, 11-з

Какво ново по кината?

Веника СТЕФАНОВА, 9-6

Ловец на глави (03.02.12)

Една обещаваща комедия, разказваща за новата работа на Стефани Плъм (Катрин Хейгъл) като ловец на глави. Въпреки че най-мощното ѝ оръжие е лютив спрей, тя поема риска да тръгне след най-търсения беглец- ченгето Джо Морели, който е и сексапилният младеж, зарязал я в гимназията...Това е идеална възможност за Стефани да си отмъсти на бившия, но скоро осъзнава, че това не е толкова лесна мисия. За да се справи с тази трудност и да се докаже в бранша си, тя трябва да се изправи срещу досадното си семейство, един боксьор, потенциален убиец, умиращи по-бързо от мухи свидетели и най-вече прехвърчащите искри, изпращайки се отново срещу бившия си.

Опасен метод (10.02.12):

Много малко знаем за този филм, освен че разказва за началото на психоанализата на Зигмунд Фройд. „Опасен метод“ проследява отношенията между Фройд и протежето му Юнг, превърнал се в негов противник. Съществена роля в тези отношения играе случаят на Сабина Шпилрайн – млада руска еврейка, пациентка на Юнг. Кронънбърг майсторски драматизира не само съперничеството и разрива между създателите на психоанализата, но и раждането на революционните им теории за подсъзнанието и силите на Ерос и Танатос.

Малко и за феновете на *Междувъзвездни войни*:

Чакате ли вече епизод 1ви на 3D? Е чакането ви приключва на 10.02.12. А за останалите, които тепърва ще гледат филма ето кратко резюме: Действието на епизод I се развива тридесет години по-рано от първия филм „Междувъзвездни войни“ и представя младия Анакин Скайуокър - момче, надарено със свръхестествени сили, което започва своето пътуване, без да знае, че ще се превърне в злия Дарт Вейдър. Оби-Уан Кеноби - мъдрият джедай от първия филм, е все още посветен млад ученик, а Палпатин - известен като злия император, е амбициозен сенатор в Галактическата република. По онова време рицарите джедаи са пазители на мира в галактиката, а една млада кралица се бори, за да спаси народа си. В сенките се крие тайнствена зла сила и очаква подходящия момент за атака.

Благодарим ви!

Българите Григор Димитров и Цветана Пиронкова останаха на трето място на турнира за смесени отбори „Хопман Къп“ в Пърт, Австралия. Това бе първо участие за страната ни на турнира, а състезателите ни се представиха повече от достойно – победа над миналогодишните шампиони САЩ, победа над Дания (с първата в света Каролин Вожнячки в състава), и загуба с 1:2 от Чехия, която в последствие спечели и турнира. В двубоя си с представителя на САЩ Марди Фиш (номер 8 в Света), Григор Димитров не просто спечели, той показа, че му остава малко, много малко, докато се нареди сред най-големите в тениса. Нашето момче спечели с 6:2 6:1 за едва 58 минути, карайки Марди Фиш да изглежда като посредствен състезател. Пред 20-годишният българин, който през изминалия сезон бе най-младият състезател в топ 100 на АТР обаче предстои още твърде много път, докато заслужи и оправдае всички надежди, които му се възлагат в последните години.

Цвети Пиронкова пък, която вече остави сериозна визитка зад гърба си, така и не успя да спечели мач на сингъл в турнира. Въпреки това,

играта на двамата българи на двойки остави повече от прекрасни чувства и впечатления във всички зрители на турнира. Всички българи със сигурност се увериха, че България разполага с двама изключително талантивени тенисисти, които спечелиха и трите си мача на двойки, въпреки че никога не бяха играли заедно. Сега, надеждите на всички са насочени към евентуално участие на Цветана Пиронкова и Григор Димитров заедно на предстоящите олимпийски игри в Лондон през лятото. За да се случи това Григор Димитров трябва да се изкачи съвсем малко в класацията при мъжете, но това едва ли ще бъде проблем пред талантливия тенисист.

А до тогава ни остава само да се надяваме, че двамата ще продължават да ни радват, било то и по отделно. И всички безсънни нощи всъщност ще имат доста повече смисъл. Но нали за това са феновете, да подкрепят, независимо от обстоятелствата. Освен да оказва са подкрепа обаче, няма как и да не благодарим на двамата, въпреки че не достигнаха финал. Защото те доказаха, че могат и ни направиха с една идея по-щастливи. Оцениха го дори и зрителите в Австралия с бурните си аплодисменти след всеки наш мач, независимо от резултата.

Иван Райков, 12-в
Снимки: dnevnik.bg/sportal.bg

Отговори от предишния брой

Думите от кръстословицата: Коледна магия
Отговор на задачата: Немецът гледа рибката

Страницата подготвиха:

Нели КОСТАДИНОВА, 11-з

Александър АРШИНКОВ, 10-в

	1	2	3	4	5	6	
7	8	9	10	11	3	13	14

Попълни кръстословицата и спечели награда!

Както и в предния брой, първите трима от всяка смяна, които решат правилно кръстословицата ни и изпратят двете думи, получени от цифрите, ще спечелят специална награда от "Делта Те". Изпращайте ни вашите отговори на нашата ел. поща:

deltate@els-plovdiv.com

SUDOKU* SUDOKU* SUDOKU

BEGINNER

		5		4		7		
7	2		6		8			5
	6			3		2		8
5					9	1	7	
		3	8	1		6		
	7	2	3					9
3		8		7			6	
6			5		1		2	4
		4		6		5		

MEDIUM

	5		7					6
	8		1			2		
9				6			5	7
	7			5	9			1
	1			3			2	
2			8				6	
3	2			1				9
		8			2		7	
7				6		1		

PRO

	3		4				9	
		5		9			2	
				8		5		
		3		6		9		
4			8		2			1
		6		1		2		
		9		5				
	2			4		3		
	5				8		7	

Логически задачи

Кокошка и половина за ден и половина снася яйце и половина... дотук ясно, нали?
Колко яйца снася една кокошка за един ден?

Когато "вдругиден" стане "вчера", то "днес" ще бъде толкова далече от неделя, колкото и денят, който е бил "днес", когато "онзи ден" е бил "вчера". Кой ден е днес?

В един ресторант си говорят двама програмисти, Панчо и Данчо:

Панчо: Колко деца имаш?

Данчо: 3.

Панчо: На колко години са?

Данчо: Произведението на годините им е равно на 36, а сборът от годините им е равен на номера на улицата, на който се намира ресторантът.

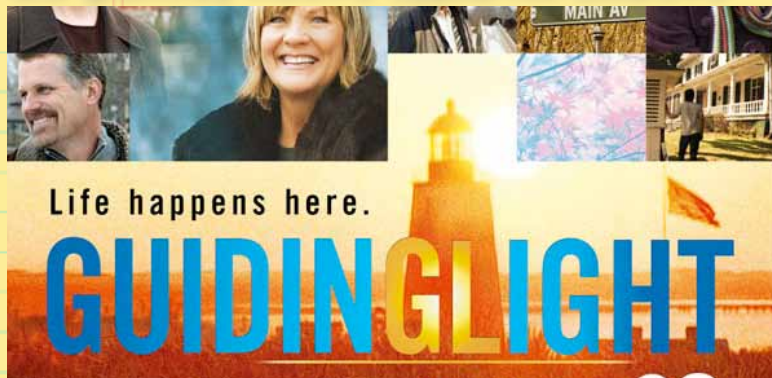
Панчо: Тази информация не ми е достатъчна.

Данчо: Прав си. Забравих да спомена, че най-малкият е със сини очи.

Панчо: Сега вече всичко е ясно.

На колко години са децата на Данчо?

Отговорите очаквайте в следващия брой.

21 факта, които едва ли знаете

Life happens here.

GUIDING LIGHT

Най-дълго просъществувалият сериал, „Пътеводна светлина“, за 72 години има 15762 епизода.

- Комарите имат 47 зъба.
- Гъсеницата има 248 мускула на главата.
- Хипопотам може да бяга по-бързо от човек.
- Един плъх може да издържи без вода повече време, отколкото една камила.
- Повечето червила съдържат рибни субпродукти.
- Лимоните съдържат повече захар, отколкото ягодите.
- Хавайската азбука има само дванадесет букви.
- Блъскането на главата в стената изгаря по 150 калории на час.
- Шимпанзетата, делфините и хората са единствените същества, които се разпознават в огледалото.
- Десняците живеят, средно, девет години повече от левичарите.
- Най-често използваната буква от азбуката е Е.
- Най-малката кост от човешкото тяло се намира в ухото.
- Златните рибки виждат инфрачервените и ултравиолетовите лъчения.
- Първата Соса- Cola съдържала кокаин.
- В източна Африка правят бира от банани.
- Всички мигвания на човек за един ден като цяло се равняват на половин час.
- Езикът е най-бързо заздравяващата част от тялото.
- Човекът е единствения представител на животинския свят, който е способен да нарисова права линия.
- Когато човек се усмихва „работят“ 17 мускула.
- Човешкият мозък за 1 ден генерира повече електрически импулси от всички телефони по света, взети заедно.

Срещата със Зуека, организирана в гимназията. Фоторепортаж: Спасимира Котулова, 12-ж

Харесайте страницата ни във facebook и получавайте първи информация за организирани от нас конкурси и игри, както и датите на излизане на новите издания. На страницата ни ще ви информираме първи за неща, пряко обвързани с училище, а и не само.

Златина спечели SONY VAIO USB Flash, 64 GB. **Бъди следващия!**

С всяко следващо издание на вестника до края на уч. година един текущ ученик от гимназията, който е харесал страницата ни, ще печели на случаен принцип специална награда. **Посети страницата ни и спечели само с един клик!**

Този месец награда спечели: Златина Пищялова, 9-ж

Бисери

Учител влиза в час: Благодаря, мили прасета, за кочината в която ме посрещате!

Учител: Георги, миличък, само смъртта може да те спаси от изпитване!

Ученик: Така ли, госпожо? Как искате да умрете?

Учител: Станимире, мойто момче, гледай ме внимателно, ако искаш да научиш повече за гъските.

Учител: Има отсъстващи – виждам ги!

Животът е като стълба в кокошарник - къс и осран.

Животът е болест, която се предава по полов път и е със 100% смъртен изход.

Деца, моля стойте малко по-далеч от компютрите, че нали знаете какви вируси има.

Браво бе! Вие много учите! Вчера влизам в едната стая, двама четат, двама спят, влизам после в другата - точно обратното.

- Може ли да отида до тоалетна?

- Да... ама защо си с раница?

- Еми, тоалетната хартия, госпожо.

Госпожо, моля Ви, не ме изпитвайте... гласът ме боли!

- Румба, тоя срок 3... за другия повече, ама искам да седнеш на гървия чин, тук до мен!

- А, да, ако искате да седна във Вас.

Госпожо, и вие сте уморена, и ние сме уморени - хайде да спим заедно.

Ученичка: А освен вратовръзката трябва ли да носим бяла риза и черна пола?

Учителка: Не, не, не, на 15-ти само по вратовръзките.

Е, да, ученици, сега е ясно, че има нещо, но дори и когато няма нищо, пак има нещо.

- Госпожо, може ли гъбата за малко?

- Аа, не ви знам прякорите. Взимай когото ти трябва!

Някой ще си излезе, точно като Димитър, който в момента е тук, но пък си има отсъствие.

Стига толкова писане! Точка втора!

Получава се едно сгромолясане на всичко туй и от това няма резултатност.

Ама значи какви са това в междучасието така едни едно агресия и едни юмручни работи...

- Кой е десети номер?

- Аз съм десети номер (Димитър).

- Абе Димитре, ти кой номер си?

И така във F2 вече се проявяват и белезите от дядо грах и баба грах...

ЕКИП "ДЕЛТА ТЕ"

Главен редактор: Петър АНГОВ

Редакторски екип:

Анелия ГЕОРГИЕВА, Александър АРШИНКОВ, Богомила КИРОВА, Ивелина ВАСИЛЕВА, Ина КОСТОВА, Йоана ИВАНОВА, Лили МИЛУШЕВА, Нели КОСТАДИНОВА, Цветиана ПЕТАЛАРЕВА, Светлана ПАНОВА

Репортери:

Албена АРАБАДЖИЕВА, Десислава НИКОЛОВА, Стефани ТАШЕВА

Фотографи:

Елена САРИЕВА, Теодора АЛЕКСИЕВА, Светлана ПАНОВА

Графичен дизайн и предпечат:

Георги КАРАПЕЕВ, Нели КОСТАДИНОВА, Петър АНГОВ, Светлана ПАНОВА

По този брой работиха още:

Ганчо ГАНЧЕВ, Диана ШЕПКОВА, Иван РАЙКОВ

Контакти:

тел. - редакция: 0895466672

e-mail:

deltate@els-plovdiv.com

Екипът на "Делта Те" изразява своята благодарност на PELTSА, както и на всички други доброжелатели, без чиято помощ този вестник не би могъл да се осъществи.